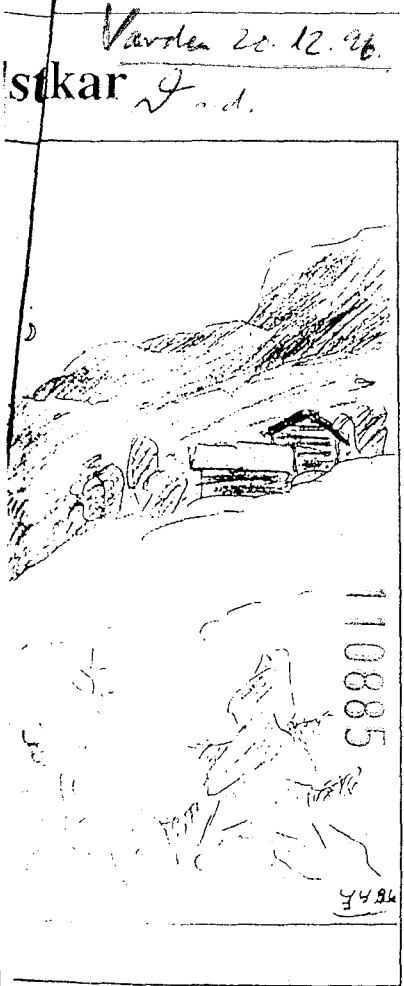

går på A
 takk til
 ske mang
 i dag. fo
 :ken - fo
 afeteria
 alg - dag
 e opp. di
 ing er
 grønt - ot
 zen sig
 til sist
 mbola ar
 -loppe -
 alle
 ld hafo

ungene seg til som det skul-
 le vært 17. mai.
Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie
 Er det rart vi er glad i
 kundene våre?
 Skolen skal forlates som
 om ingenting har hendt, ryd-
 dingen setter igang.
 God jul alle dere som var
 der og på alle de andre jule-
 messer/loppemarkeder.
 Ekstrabelønning - det ble
 75.000 kr til Barna. Takk!
 NB! Sa jeg aldri mer? Jeg
 gleder meg til neste år.
 Karen Lis Hildrum

stiske tårken i floydyskader, har
 ført til at flere sauebønder
 sterkt vurderer å sl med sau.
 Kviteseid Bonde- og Små-
 brukarlag ser svært alvorleg på
 at næringsgrunnlaget på dette
 viset blir øydelagt for sauebøn-
 dane. Vi ynskjer å bevare det
 biologiske mangfaldet i naturen
 vår. Men ein må ikkje la det gå

leg antibiotika kan ha
 skremmande konsekvensar for
 jøet og folkehelsa.
 For at sauehaldet fortsatt skal
 vere ei viktig næring i bygdene
 våre, må ein finne løysingar
 som kan betre dagens situasjon.
 Vi har mange gonger høyrst at
 det er viktig med dialog mellom

heller ikkje lett a ta imot råd fra
 myndighetane som det i prak-
 tisk sauehald er iogeleg å ff
 til. Bøndane er tagfolk på saue-
 hald, medan miljøvernmyndig-
 hetane har den teoretiske kunn-
 skapen om gaupa.
 Kviteseid Bonde- og Små-
 brukarlag meiner at slik situa-
 sjonen er i Telemark i dag, bør

fellingskvoten sterkt aukast. Vi
 støttar jordbrukssejfer. Tokke,
 Halvor Øygarden, i forslaget

om å auke fellingskvoten til 30
 gauper. Ved å få ein akesptabe
 kvote kan ein og forhindre sivi

De sitter med halve sannheten

Okkupasjonen av Norge er al-
 lerede 50 år tilbake i tid. Allike-
 vel vekker den fremdeles et vell
 av vonde minner. Når noen
 snakker om andre verdenskrig i
 en eller annen sammenheng, når
 avisene eller andre medier tar
 opp denne perioden av vår hi-
 storie, dukker de opp igjen, de
 samme tankene og følelsene
 som den gang - for mer enn 50
 år siden.

var på parti med tyskerne og
 NS.
 Sladderer har vært tung å
 bære. Mange har følt seg som
 annen rangs borgere i sitt senere
 liv. Ikke bare de «skyldige»,
 men deres ektefeller og barn li-
 keså. Ja, i mange tilfeller er det
 barna det har vært verst for. De
 har ikke bare blitt mobbet av
 jevnaldrende, men tilsidesatt se-
 nere i livet.

Jeg har i de senere årene pir-
 ket litt bort i den gørra som fin-
 nes. Jeg er blitt takket, og jeg er
 blitt bedt om å holde meg langt
 unna.
 Allerede i fjor vinter, i for-
 bindelse med ei lokalhistorisk
 bok om landbruket og de politi-
 ske forholdene i Eidanger under
 okkupasjonen, ble jeg angrepet
 på grunn av at jeg hadde navn-
 gitt ledende NS-folk i den tid-
 ligere landkommunen.

om det. Jeg ga dem spalteplass,
 men de hadde ikke den nødven-
 dige tilliten til meg.
 Vi som bare kjenner den ene
 siden av historien, - vi kjenner
 ikke sannheten! Hvordan skal vi
 få tidligere NS-folk i tale? Det
 haster! De som var unge den
 gang, - de er pensjonister nå. De
 mest aktive var menn, og vi vet
 hva gjennomsnittsalderen er.

Prisen er

Angående boards-kampanje
 om at Jesus redder liv, så syne
 jeg det er kjempebra. I disse før-
 julstider er det viktig å få frer
 julens hovedperson, Jesus, sor-
 kom som Frelser til oss. I Var-
 den 11. desember spør Dilber
 «Vil du kjøpe Jesus?»
 Til deg vil jeg si at prisen e
 betalt!!! Det gjorde Han sel

Hvilket fren

Det finnes skriftelige kilder, -
 i begrenset grad. Mye av dette
 er sikkerhetsgradert, som for
 eksempel «Landssvikarkivet».
 Bare betegnelsen får gamle NS-
 folk til å krype inn i seg selv, for
 de betraktet seg ikke den gang
 som landssvikere og ikke senere
 heller.
 Men kan vi klare å fjerne
 munnbindet og få dem til og
 prate? Ikke nødvendigvis eneta-
 le, - det må absolutt være rom
 for dialog. Klarer vi det, - har vi
 muligheten til å korrigere våre
 kunnskaper fra denne perioden,
 samtidig som vi selv gir terapi
 og medfølelse til mennesker
 som har måttet betale så sårt for
 sin overbevisning den gang.

De fleste nordmenn har pe
 dags dato en eller annen forn
 for data i hjemmet. Databutik
 kene lager haugevis av reklame
 for de nyeste maskinene som e
 på markedet, og sier at vi burd
 oppgradere nå som det er så bil
 lig. Men spørsmålet er: Når ma
 ser på prisene for maskinene, e
 det lett å få litt av en støkk
 F.eks. «Pentium 133! Kun k
 17.999,-». Hvem har vel egen
 lig råd til dette? Da må man
 tilfelle prioritere det fremfo
 noe annet som kanskje er my
 viktigere, og om et par år m

Skal de da aldri få fred, disse
 menneskene? Og hva er det i
 såfall som kan gi dem fred i sin
 sjel? De har jo sonet sin straff, -
 eller har de ikke?
 I forrige uke, i etterkant av
 Egil Ulateigs bok om likvide-
 ringen under okkupasjonen, ble
 jeg intervjuet av Porsgrunns
 Dagblad (10.12.96), hvor hov-
 vedpoenget var at okkupasjons-
 historien har to sider. I dagene
 etter denne artikkelen er jeg
 blitt kontaktet av en rekke
 mennsker, - fra begge sider. Jeg
 er blitt kritisert, og jeg er blitt
 takket for de uttalelsene som
 der kom til uttrykk.

En krig har to sider, men det
 er seierherrens historie vi er in-
 teressert i. Skal vi imidlertid ha
 noen mulighet for å lære av hi-
 storien, må vi nødvendigvis ha
 kunnskaper om begge sider.
 Men har vi latt de på den gale
 siden få komme til orde?

Dette var ikke god latin i
 1995 - 50 år etter at okkupasjo-
 nen endelig var over. Man kune
 snakke om hvem som var i
 NS og hvem som var såkalt stri-
 pete, mann og mann imellom,
 men man kunne ikke sette nav-
 nene deres på trykk! Det var så-
 rende, - det var krenkende, ble
 det sagt.

Det skjedde mye trist og
 vondt, under og like etter de
 fem årene, på begge sider, og vi
 må gjerne fordele skyld. Men
 skal vi ha muligheten til å lære
 historien, må vi være villige til
 og lytte til hverandre, - for-
 domsfritt. Den som tror han sit-
 ter med den hele og fulle sann-
 heten, kan være en falsk profet.
 Per Kr. Nagell Svendsen

Til støtte fo og Kontor

De ansatte i dagligvarehandele
 står nå i fronten for å forsvar
 normalarbeidsdagen. Deler a
 dagligvarebransjen retter
 massive angrep på gjeldene
 lukningsvedtekter. Med den d

Når jeg tenker tilbake på de
 reaksjonene som kom meg for
 øret, kan jeg slå fast, noe som
 jeg for øvrig har fått mange be-
 vis for også tidligere, at det
 fremdeles ligger mye gørr be-
 gravd i den norske folkesjela.
 Altfor mye er blitt børstet under
 teppet. Det skal ikke prates om!
 De som har fått unngjelde, er
 de som var på den gale siden -
 taperne, eller de som vi antok

Vi fordømmer ensretting og
 sensur under okkupasjonen,
 men ble ikke de som vi så på
 som tyskernes medspillere ut-
 styrt med munnbind når vi en-
 delig har fått kastet de ubudne
 gjestene på dør?

Jeg gjorde det! Jeg navnga de
 personene som hadde ledende
 posisjoner under okkupasjonen,
 og jeg fortalte hvem som hadde
 NS-tilknytning. Hensikten var
 ikke, slik som enkelte oppfattet
 det, å henge ut folk på grunn av
 si politiske fortid.

Hvem har snakket med NS-
 folk om hvordan de opplevde
 denne tiden av vår nyere histo-
 rie? Det er ikke lett for dem å
 prate om dette, for det er så sårt,
 så vondt - og for mange føles
 mye av dette som skjedde etter
 krigen - så urettferdig!

Jeg intervjuet eidangerfolk,
 både på den rette og den gale
 siden, for jeg var interessert i å
 skrive en mest mulig enhetlig
 og korrekt beretning!

Hvorfor snakket vi ikke ut
 den gang, - på slutten av 40-
 tallet? Den gang da alle visste
 hvem som hadde vært med i
 NS, hvem som sympatiserte
 med tyskerne og hvem som var
 motstandsfolk?

Dessverre opplevde jeg at no-
 en av de personene på den andre
 siden, som kunne gitt meg inn-
 sides opplysninger, de verget
 seg. De hadde glemt, sa de, men
 jeg skjønnte at de ikke ville prate